

handling, og deri kan jeg altsaa ikke Andet end være enig; men det lader isvrigt ikke til, at man har savnet dem under Sagens Behandling i det andet Thing. Smidlertid foreligge de jo nu, og de have foreligget saalænge for det ærede Things Medlemmer, at Enhver har kunnet gjøre sig selvstændigt bekendt med dem. Men naar den ærede Ordfører saaledes nu kaster Brag paa Landemodernes Erklæring, eller i alt Fald ikke anseer dem for tilstrækkelige, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at han ogsaa i saa Henseende siden ifjor har forandret sin Mening. Thi da vi dengang skulde stride til Afgjørelse af den da foreliggende tilsvarende Sag ved dens anden Behandling, fra hvilken der blev nægtet den Overgang til 3die Behandling, gik den daværende Kirkeminister meget beredvilligt ind paa det fra flere Sider fremsatte Ønske om at forelægge Sagen for Landemoderne og Biskopperne, og i den Anledning henvendte den ærede Ordfører, der ligeledes var Ordfører i hiin Sag, sig saa umiddelbart for Afstemningen med en særdeles smuk og varm Opfordring til Medlemmerne om i alt Fald at vente saalænge. Han yttrede: „Efter den ærede Ministers Erklæring om, at han uden Ophold vil forelægge Sagen for Biskopperne og Landemoderne, vide vi, at Sagen kun behøver at lide et ringe Ophold, og jeg spørger da nu de Herrer, som ere Lovforslagets Talsmænd, om de dog ikke skulde være fribede til, naar det vides, at der kun er Tale om et saa ringe og kort Ophold, da at tage noget Hensyn til, at der her handles om en Sag, som baade i denne Sal og udenfor Salen er Gjenstand for meget deelte Meninger.“ Saaledes løb, som sagt, den ærede Ordførers Opfordring ifjor; men nu, da Landemodernes Betænkninger foreligge, forlanger den ærede Ordfører Sagen udsat for fremdeles at høre Kirkecommissionsionen. Affæet fra, at denne Commissions Forhandlinger dog næppe ville foreligge som affluttede til næste Rigsdagsamling, da vi allerede ere rykkede saa langt frem paa Aaret, vil man jo ogsaa kunne vente, at den ærede Ordfører saa, naar Commissions Forhandlinger foreligge, fremdeles vil ønske Sagen udsat, maastee for at høre Menighederne eller for at vente paa en kirkelig Synode. — Dernæst henvi-

ser det ærede Flertal til den fra 12 Præster imod Lovforslaget udgaaede Modadresse og til Biskoppernes Udtalelse. Med Hensyn til denne sidste da vil jeg, idet jeg erindrer mig mine maastee noget stærke Ytringer derom ved den første Behandling, bemærke, at jeg ikke vil have disse forstaaede saaledes, som om jeg ikke skulde agte de paagældende Mænds personlige Mening; min Dabel gjaldt kun den Form, hvori deres Udtalelse var fremkommen, og denne Dabel fastholder jeg. Hvad nu Modadressen mod Lovforslaget angaaer, da er det langt fra, at jeg, som den ærede Ordfører befrygtede, vil benægte, at den har faaet et efter vore Forhold ret betydeligt Antal Underskrifter, medens jeg igjen haaber den Indrømmelse fra den ærede Ordførers Side, at det meget ringe Antal af dem, der igjennem Adresser have erklæret sig for en Valgmenighedslov, ikke kan betragtes som et Vidnesbyrd om, at der ikke er flere for den, da der slet ikke har været agiteret i den Retning; derom antager jeg altsaa, at vi ere selvstændigt enige. Jeg indrømmer saaledes, at 40,000 Underskrifter er et ganske anseeligt Tal, og jeg erkjender tillige, at dette Tals Betydning ikke svækkes meget ved det overordentligt store Antal, som ikke har underskrevet Modadresser, og som, hvis man vil antage, at blot Vælgere skulde have underskrevet, vilde have beløbet sig til 220,000. Dette lægger jeg slet ikke Vægt paa; jeg indrømmer, at af disse 220,000 vilde maastee et mindre Antal end det, der har indgivet Adresserne mod Lovforslaget, have været villige til at indgive Adresser for samme. Men jeg skal dog gjøre opmærksom paa en ganske curiøus Ting, og det er den ganske forunderligt spredte Fordeling, som disse Adresser have. Med det Samme kan jeg saa rette en Feil, idet jeg vil gjøre opmærksom paa, at ved en Feiltagelse fra Bureauets Side er hele Aalborg Amt blevet henregnet under Aalborg Stift; naar dette rettes, reduceres de 33 Andragender fra Aalborg Stift med 2,295 Underskrifter til 20 Andragender med 1,687 Underskrifter, hvilket forholdsviis er et lidet Antal. Derimod udmærker Aarhus Stift sig i modsat Retning, idet det ikke har indsendt færre end 106 Andragender med over 10,000 Underskrifter. Jeg vil derhos gjøre